בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, תשעה באב תשס"ג (**07** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

יום **תשעה באב** – יום האבל הלאומי – מביע יותר מכל את זכר החורבן. ראשית הגלות ופרקי הייסורים של גלויות ישראל לדורותיהם – כולם פועל-יוצא של יום מר זה. מונה המשנה [ר' מסכת תענית] 5 פורענויות שאירעו במהלך היום הזה:

- **הגזירה, שנגזרה על אבותינו למות במדבר בעקבות חטא המרגלים, יצאה מלפני ה' ביום תשעה באב:** "אתם בכיתם בכיה של חינם – ואני קובע בכיה של דורות!" [מדרש במדבר רבה]
- **בית המקדש נחרב, גם בראשונה וגם בשניה:** ועל-אף שבבית ראשון הציתו את האור בהיכל בשעות בין-הערביים של ה**תשעה** באב, , ובית-המקדש היה אחוז להבות במשך כל הלילה, עד לשעות אחר-הצהריים של ה**עשרה** בו, **הבית השני נחרב ע"י טיטוס,** מצביא רומא, **בתשעה באב עצמו**.
- **נלכדה העיר ביתר במרד בר-כוכבא;** ביתר היתה מרכז תורני, ובנפילתה אבד גם מעוז של "ספרא", שהזין את ארץ-ישראל כולה.
- **נחרשה העיר ירושלים לאחר דיכוי מרד בר-כוכבא:** שליטי רומי עשו מאמצים עליונים על-מנת למחות כל זכר לריבונות יהודית בארץ-ישראל. הם שינו את השם של הארץ ל"פלשתינה", על-שם הפלישתים. היתה זו התעלמות מכוונת מזכויות העם היהודי בארצו. אחר-כך בא מעשה נוסף: הרומאים לא הסתפקו בגזילת זכויות עם ישראל, אלא שלחו גם יד זדונית בלבה של ירושלים: **הם חרשו את אדמתה** שתי וערב, בלא להותיר שריד כמעט, וגם **הסבו את שמה** ל**"איליה קפיטולינה".** במעשה זה של חרישת העיר נתממשה נבואת הפורענות של הנביא מיכה, כפי שמובא בירמיה [כ"ו 18]: "ציון – שדה תחרש". גם מאורע זה, כמו ארבעת קודמיו, אירע בתשעה באב. הוא שאמרו חז"ל: "מגלגלין חובה – ליום חייב..."

[יהדות – הלכה למעשה]

=אם המשיח עוד יתמהמה, הצום יתחיל הערב [בבאר-שבע] בשעה **19:31**=

זמני הצום (מחר) לבאר-שבע: חצות היום 12:46, סוף הצום: 19:59

היה זה בזמן חורבן בית מקדשנו וחורבן הארץ ע"י אויבינו. בכל מקום הסתובבו החיילים הרומיים ורדפו אחרי היהודים. ביותר רדפו אחרי החכמים, כי בהם חשדו שהם מלמדים את העם תורה. בעת הרעה ההיא, ישבו פעם רבי יהושע בן קרחא וחבריו בצל אילנות ועסקו בדברי תורה. לפתע נשבה רוח חזקה ועלי העצים רשרשו. נבהלו כל היושבים שם וברחו, כי חשבו שהם שומעים דהרת סוסים רבים. "אוי לנו!", קראו, "הנה באים הפרשים הרומיים וישיגו אותנו. אנחנו אבודים!"

כך הם רצו באימה עד שלא היה להם עוד כח לרוץ, וכמעט נפלו בחוסר אונים. אז הסתכלו אחורה וראו ש**אין איש רודף אחריהם**! הבינו שהקול ששמעו, רק קול

"ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה" [ישעיה א' 27]

בציפיה לישועה ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19^{09}

צאת השבת (ב"ש): 20^{06}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', תשעה באב תשס"ג (07 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

העלים היה שהרוח הטיחה אותם זה בזה. ישבו, בכו ואמרו: "אוי לנו! קרה לנו כפי שהזהיר אותנו הקדוש-ברוך-הוא בתורה, שכך יקרה, אם בני ישראל לא ישמעו בקולו ולא ילכו בחוקותיו. הלא כך כתוב: **"...ורדף אותם קול עלה נידף ונסו מנוסת-חרב, ונפלו, ואין רודף."** [ויקרא כ"ו 36] הנה עכשיו התקיימו דברים אלה בנו, ואיך לא נבכה..."['כה עשו חכמינו', עפ"י ספרא פ' בחוקותיי]

"ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה" [ישעיה א' 27]

כניסת השבת (ב"ש): 19[09]

בציפיה לישועה ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[06]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.